

Аркуш 1

Наша дума, наша пісня
Не вмере, не загине...
От де, люди, наша слава,
Слава України!

Т. Шевченко.

Видання
„УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ”
Вінніпег, Манітоба

1. Ой горе тій чайці

Ой горе тій чайці,
Чаечці небозі,
Що вивела чаеняток (2)
При битій дорозі!

А чаечка в'ється,
Об дорогу б'ється,
К сирій землі припадає, (2)
Чумаків благає.

Ой ішли чумаки,
Весело співали,
І чаечку ізігнали, (2)
Чаенят забрали.

“Ой ви, чумаченьки,
Ви ще молоденькі,
Верніть моїх чаеняток, (2)
Вони ще маленькі!”

2. Ой не ходи, Грицю

Ой не ходи, Грицю, та й на вечорниці,
Бо на вечорницях дівки чарівниці,
Котра дівчина чорні брови має, (2)
То тая дівчина усі чари знає.

У неділю рано зіллячко копала,
А у понеділок переполоскала,
Прийшов вівторок — зіллячко зварила, (2)
А в середу рано Гриця отруїла.

Як прийшов четвер, Грицуньо помер,
Прийшла п'ятниця — поховали Гриця,
А в суботу рано мати дочку била: (2)
“Ой нащо ж ти, доню, Гриця отруїла?”

“Ой мамо, мамо, Гриць жалю не має,
Нащо ж Гриць, мамо, разом двох кохає!
Нехай же не буде ні тій, ні мені, (2)
Нехай достанеться Гриць сирій землі.

Оце ж тобі, Грицю, я так ізробила,
Що через тебе мене мати била!
Оце ж тобі, Грицю, за тее заплата — (2)
Із чотирьох дощок дубовая хата!”

3. Ой у лузі червона калина

Ой у лузі червона калина похилилася,
Чогось наша славна Україна зажурилася.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Маширують Стрільці Січовії у кривавий тан
Визволяти братів-українців з московських кайдан.
А ми наших братів-українців визволимо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
То прославить по всій Україні Січових Стрільців.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

4. Взяв би я бандуру

Взяв би я бандуру, та й заграв, що знав,
Полюбив я здуру, сам бандуров став. (2)

Кажуть мені люди, що я учинив,
Нащо ж я дівчину вірно полюбив? (2)

А все через очі, коли б я їх мав,
За ті карі очі серце б душу дав. (2)

Дівчинонько любко, серденько мое,
Візьми мое серце, дай мені своє. (2)

Взяв би я бандуру, та й заграв, що знав,
Полюбив я здуру, сам бандуров став. (2)

А все через очі, коли б я їх мав,
Був би я щасливий і журби не знав. (2)

5. Козаченьку, куди йдеш

“Козаченьку, куди йдеш?
Невже жалю не маєш?”
“Ой не плач же, дівчино, не журись, (2)
Та до мого серденька пригорнись”.

“Я без тебе загину,
Як ти підеш в чужину...”
“Ой не плач же, дівчино, не журись, (2)
Та до мого серденька пригорнись”.

Ждала дівка навісна, —
Мина осінь і весна:
Нема, нема козаченька та й не чуть, (2)
Злії люди, воріженьки, вже кують.

А як жито зацвіло,
Прийшла вістка у село:
“Не вертатись вже до тебе козаку, — (2)
Заснув в степу він, сердега, довіку”...

6. Не пора

Не пора, не пора, не пора
Москалеві й ляхові служить!
Довершилась Україні кривда стара,
Нам пора для України жить!

Бо пора це великая есть!
У завзятій, важкій боротьбі
Ми поляжем, щоб славу, і волю, і честь,
Рідний краю, здобути тобі!

7. Ой на горі там женці жнуть

Ой на горі там женці жнуть (2)
А попід горою, яром долиною
Козаки йдуть.
Гей, долиною, гей, широкою,
Козаки йдуть.

Попереду Дорошенко (2)
Веде своє військо, військо запорізьке,
Хорошенько.
Гей, долиною, гей, широкою,
Козаки йдуть.

А позаду Сагайдачний (2)
Що проміняв жінку на тютюн та люльку,
Необачний.
Гей, долиною, гей, широкою,
Козаки йдуть.

“Гей, вернися, Сагайдачний, (2)
Візьми свою жінку, віддай тютюн-люльку,
Необачний!
Гей, долиною, гей, широкою,
Козаки йдуть.

“Мені з жінкою не возиться, (2)
А тютюн та люлька козаку в дорозі
Знадобиться!
Гей, долиною, гей, широкою,
Козаки йдуть.

Гей, хто в лісі, озовися! (2)
Та викрешем вогню, та закурим люльку,
Не журися!
Гей, долиною, гей, широкою,
Козаки йдуть.

8. Ой під гаєм, гаєм

Ой під гаєм, гаєм, гаєм зелененьким,
Там орала дівчинонька воликом чорненьким. (2)

Орала, орала, не вміла гукати,
Попросила козаченька на бандурці грати. (2)

Козаченько грає, бровами моргає,
Вража його матір знає, на що він моргає. (2)

Чи на мої воли, а чи на корови,
Чи на моє біле личко, чи на чорні брови. (2)

Воли і корови усі поздиhaють,
Біле личко, чорні брови мені не злиняють. (2)

9. Вже більше літ двісті

Вже більше літ двісті, як козак в неволі
Понад Дніпром ходить, викликає долю:
“Гей вийди, вийди із води, (2)
Визволь мене, серденько, із біди”.

“Не вийду, козаче, не вийду, соколе,
Хоч рада б я вийти, та сама в неволі,
Гей у неволі, у ярмі, (2)
Під московським каравулом у тюрмі.

Мене молодую, козацькую долю
Запродали в тяжку московську неволю,
Гей у неволю, в кайдани, (2)
Нерозумний ти гетьмане Богдане!”

10. Ой чи ти то, чи не ти то

Ой чи ти то, чи не ти то
По воду ходила?
Ой чи ти то, чи не ти то
Запаску згубила?
А я йшов, та й знайшов,
Мене мати біла:
Віддай, сину, запасчину, (2)
Буде тя любила!

11. Ой хмариться — дощ буде

Ой хмариться — дощ буде, Прийшов милий з дороги,
Признаюся вам, люди, А я йому — буц в ноги:
Через свою сваволю (2) “Прости мені, мій милий, (2)
Попалася в неволю. Що я тобі зробила!”

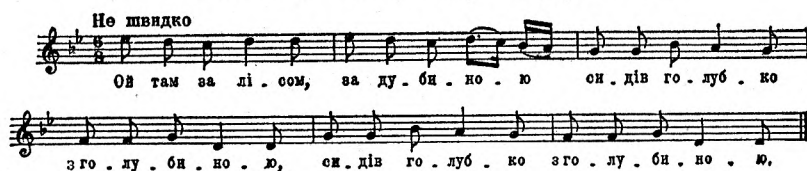
Пішов милий в дорогу, Милий милу цілує,
Я пропила корову, Коровицю дарує:
Сіла собі, журюся: (2) “Пий, мила, здорова, (2)
За корову боюся. Буде друга корова!”

12. Сидить дід на печі

Сидить дід на печі,
На печі,
Баба на припічку, (2)
Не вечереючи.
“Чорт би тебе
Взяв з вечерею!
Бив ти мене, (2)
Та кочергою;

“Бабко моя,
Щебетушечко,
Чом не вечереєш, (2)
Моя душечко?”
Бив ти мене,
Волочив ти мене,
Серце-дідусю, (2)
Не навчив ти мене”.

13. Ой там за лісом, за дубиною

Ой там за лісом, за дубиною
Сидів голубко з голубиною. (2)

Обнімалися, цілувалися,
Одним криленьком накривалися. (2)

Закрався сокіл з третьої хати,
Голубка вбити, голубку взяти. (2)

Голубка вбили, голубку взяли,
За Тихий Дунай запровадили. (2)

За тихий Дунай, за бистру річку,
Сиплють голубці яру пшеничку. (2)

Не хочу їсти, не хочу пити,
Нема голубка, нема з ким жити. (2)

Ой є у мене двадцять голубів:
Вибирай собі, котрий ти любий. (2)

Ой якби було й двадцять чотири,
Нема такого, як був мій милий. (2)

Мій був миленький, голуб сивенький,
Личко румяне, стан хорошенький. (2)

14. Зелена рута, жовтий цвіт

Зелена рута, жовтий цвіт,
Не піду за тебе, піду в світ,
Та й розпушу косу по плечу, (2)
Сама гірко-тяжко заплачу.

Ой де ж ти, мій милий, ночуєш,
Що ти мого плачу не чуєш?
Бодай тебе, милий, Бог скарав, (2)
Що ти мене бідну понехав!

Зелена рута, чорний пенъ,
Бодай ти ся нудив ніч та й день!
Бодай тебе, милий, Бог скарав,
Що ти мене бідну понехав!

15. Ой ходила дівчина беріжком

Ой ходила дівчина беріжком, (2)
Заганяла селезня батіжком: (2)

“Іди, іди, селезню, додому, (2)
Продам тебе жидовині рудому”. (2)

За три копи селезня продала, (2)
А за копу дударика найняла: (2)

“Заграй мені, дударик, на дуду, (2)
Нехай же я своє горе забуду”. (2)

“Коли б тобі горенько та печаль, (2)
То ти б вийшов на вулицю та й кричав; (2)

А то в тебе горенька немає, (2)
Ой хто ж тобі сі кучери звиває?” (2)

“Була в мене дівчина Уляна, (2)
Вона ж мені сі кучері звивала; (2)

Була в мене дівчина Оріся, (2)
Тоді в мене кучерики вилися; (2)

Була в мене дівчина Варвара, (2)
Вона ж мені сі кучері порвала. (2)

16. Ой летіла зозуленька

Ой летіла зозуленька понад море в гай
Та пустила сиве пірце у тихий Дунай.

Плини, плини, сиве пірце, долів за водов,
А я собі, молоденька, човном за тобов.

Припливемо, сиве пірце, на жовтий пісок,
Та там собі заспіваєм усіх співанок.

Ой маю я срібний перстень, пуцу по горі,
Ой маю я три сестрички в чужій стороні.

Ой маю я три сестрички, а четвертий брат,
Скажу їм си посходити в яблінковий сад.

Всі яблінки солоденькі, лиш одна винна,
Сестрички сі посходили, а брата нема.

Ой вирвіт си по яблочку, вирвіт си по дві,
Сли будете їсти-пити, згадайте о мні.

Та десь наша бідна сестра в чужій стороні,
Вмиває сі слізеньками, як рибка в воді.

(Останній рядок кожної строфи можна співати два рази)

17. Час до дому, час

Час додому, час,
Час і пора!
Час і пора!
Буде мене мати бити,
Та нікому боронити, —
Час додому, час, час, час, час,
Час додому, час!

Додому іду,
Як рибка пливу,
Як рибка пливу,
А за мною, молодю,
Сім кіп хлопців чередою
В цимбалоньки б'ють, б'ють, б'ють, б'ють,
В цимбалоньки б'ють!

Комарі гудуть,
Спати не дають.
Спати не дають.
Ой уткну я головоньку
У ячмінну соломоньку,
Нехай ніжки тнуть, тнуть, тнуть, тнуть,
Нехай ніжки тнуть!

18. Коломийка

Ой легойка коломийка, легойка, легойка,
Та від тої коломийки болить головоюка.

Та ек станеш коломийки співати, співати,
Затужиш ти та й заплачеш, та й станеш думати.

Ішов любчик в полонину з білими вівцями,
Забрав мою перстенину з трьома камінцями.

Або мені перстенику, або мені гроші,
Або ми си побираймо — обоє хороші.

Сидить Юра коло мура, а я трошки збоку.
Єкий, мамцю, Юра файний, лишень го нівроку.

Ци я тобі не казала, Юрію, Юрію,
Не пий воду студененьку, я тобі загірю.

Не пий воду студененьку, але пий медочок;
Солодіші твої губки від тих співаночок.

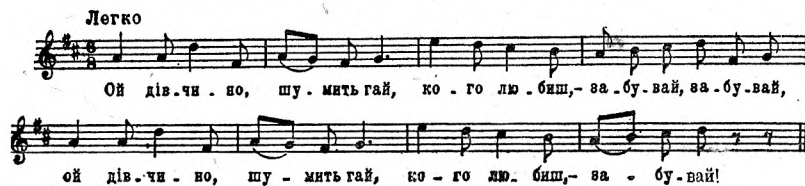
Ой Юрію, Юрієчку, Юрію-кришталю,
Кажуть люди, що тя люблю, сама си не таю.

Нащо нам си, Юрієчку, таїти, таїти,
Коли ми си так любимо, ек маленькі діти.

Гуцулочка молоденька, гуцулочка красна,
Єк си вбуеш, опережеш, як та чічка ясна.

На тім боці при потоці хатки повбивані,
А в Космачі такі дівки, ек намальовані.

19. Ой дівчино, шумить гай

Ой дівчино, шумить гай,
Кого любиш, — забувай, забувай!
Ой дівчино, шумить гай,
Кого любиш — забувай!

Нехай шумить ще й гуде,
Кого люблю, — мій буде, мій буде,
Нехай шумить ще й гуде,
Кого люблю, — мій буде,

“Ой дівчино, серце моє,
Чи підеш ти за мене, за мене?
Ой дівчино, серце моє,
Чи підеш ти за мене?”

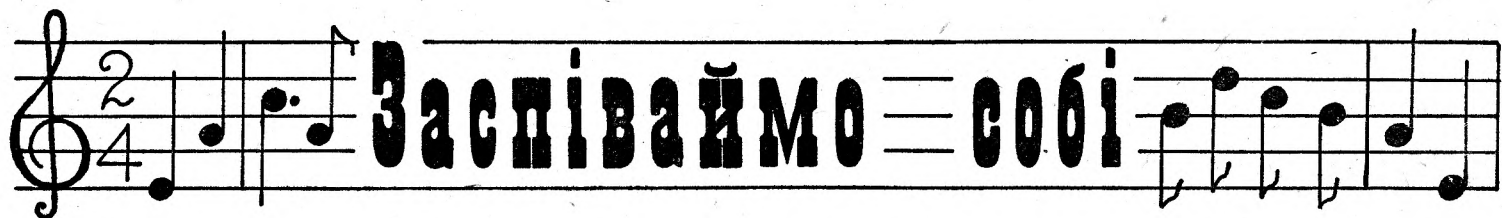
“Не піду я за тебе, —
Нема хати у тебе, у тебе,
Не піду я за тебе, —
Нема хати у тебе”.

“Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую, збудую.
Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую”.

“Постав хату з лободи,
А в чужую не веде, не веде.
Постав хату з лободи,
А в чужую не веде.

Чужа хата така,
Як свекруха лихая, лихая.
Чужа хата така,
Як свекруха лихая.

Хоч не лає, так бурчить,
А все ж вона не мовчить, не мовчить.
Хоч не лає, так бурчить,
А все ж вона не мовчить”.

Аркуш 2

Пісню, моя ти сердечна дружино,
Серця відрадо в дні горя і злих...
З хати втіля, як єдине вино,
К тобі любов у життя я приніс.

І. Франко.

Видання
„УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ”
Вінніпег, Манітоба

1. Ой ти, дівчино зарученая

“Ой ти, дівчино зарученая,
Чого ж ти ходиш засмученая?”
“Ой ходжу, ходжу, засмученая,
Що не за тебе зарученая!”

“Ой ти, дівчино, словами блудиш,
Сама не знаєш, кого ти любиш!”
“Ой знаю, знаю, кого кохаю,
Тільки не знаю, з ким жити маю!”

“Ой знаю, знаю, із ким кохаюсь,
Тільки не знаю, з ким ізвінчаюсь.
Вийду на поле, гляну на море —
Сама я бачу, що мені горе.

Сама я бачу, чого я плачу:
Свого милого в вічі не бачу.
Буду стояти на тім камені,
Поки не прийде милий до мене!”

“Ой ти, дівчино-чарівниченько,
Причарувала мое серденько,
Причарувала ти мою душу,
Тепер до тебе ходити мушу!”

Ой ти, дівчино-чарівниченько,
Причарувала мое серденько!”
Якби ж ти так знав з сіней до хати,
Як я умію всіх чарувати!

У мене чароньки — чорні брівоньки,
Моя принада — сама молода;
У мене чароньки завжди готові —
Білее личенько і чорні брови!”

(Останні два рядки кожної строфи можна повторяти).

2. Чи то вже так Бог дав

Чи то вже так Бог дав,
Чи Божая Мати,
Такі любі гості
В своїй хаті мати.

Гості, мої гості,
Де я вас подію,
Хіба я вас, гості,
В городі посію.

Посію вас, гості,
Надовкола хати,
Буду я вас, гості,
Вином підливати.

Вином підливати,
Медом напувати,
Щоб ви мені цвіли
Біля моеї хати.

3. Родимий краю, село родиме

Родимий краю, село родиме,
Вас я витаю, місця любимі,
Зелені ниви, ліси, могили, (2)
Щасливі з вами дні ми уплили.

І ти, хатино, стріхо низенька,
Мила родино, нене рідненька!
Вас повітати душа бажає, (2)
Більшої втіхи в світі не має.

І ти, криничко, свідку любови!
Витай, сестричко, витай ми знову!
Скажи ми правду, скажи щирішу,
Чи я ще знайду любов давнішу?

4. Чом, чом не прийшов

Чом, чом не прийшов,
Як ще місяць не зійшов, —
Тоді тебе принесло, (2)
Як сонечко ізійшло.

Прийди, милий, прехороший,
Скинь чоботи, прийди босий,
Щоб підківки не бряжчали, (2)
Щоб собаки не гарчали.

Чом, чом не прийшов,
Як я говорила,
А у мене цілу нічку, (2)
Свічечка горіла.

Прийди, прийди, прехороший,
Скинь чоботи, прийди босий,
Щоб підківки не бряжчали, (2)
Щоб собаки не гарчали.

5. І шумить, і гуде

І шумить, і гуде,
Дрібний дощик іде.
Ой хто ж мене, молодую, (2)
Додомоньку одведе.

Обізвався козак
На солодкім меду:
Гуляй, гуляй, дівчинонько, (2)
Я й додому одведу”.

“Не вежи ж ти мене,
Не прошу я тебе,
Бо лихого мужа маю, (2)
Буде бити мене”.

6. Ой що ж то за шум

Ой що ж то за шум учинився,
Що комарик та й на мусі оженився! (2)

Та взяв собі жінку невеличку,
Що не вміє шити-прясти чоловіку. (2)

Що не вміє шити-прясти, ні варити,
Що не вміє з комариком добре жити. (2)

Полетів же комар в чисте поле,
В чистее поле, в зелену діброву. (2)

Ой сів же комар на дубочку,
Звісив свої ніженьки по листочку. (2)

Де взялася шура-бура,
Вона ж того комарика з дуба здула. (2)

Ой упав же комар на помості,
Потрошив, поломив ребра й кості. (2)

Прилетіла муха жалкувати:
“Ой де ж тебе, комарику, поховати?” (2)

“Поховай ти мене в чистім полі,
Та й висип мені високу могилу. (2)

Туди будуть хлопці избиратись,
З комаревої могили чудуватись!” (2)

Ой що ж то лежить за покійник?
Ой чи цар, чи гетьман, чи полковник? (2)

І не цар, не гетьман, не полковник,
А то ж мухи-зеленухи полюбовник! (2)

7. Ой вербо, вербо

Ой вербо, вербо,
Де ти росла,
Що твоє листячко
Вода знесла?

Ой кажуть люди,
Що він не п'є,
А він із корчми
Щодня іде.

Ой знесла, знесла
Тиха вода...
А я, молода,
Як ягода.

А я, молода,
Проти нього,
Несу таляра
Золотого.

А я, молода,
Як ягода,
Не піду заміж
За рік, за два

Несу таляра
Золотого
Викупить коня
Вороного.

А піду заміж
Аж п'ятого,
За того п'яницію
Проклятого.

“Викупиш коня —
Люблю тебе,
Як не викупиш,
То в'бю тебе!”

8. Ой продала дівчина курку

Ой продала дівчина курку
Та купила козакові люльку,
Люльку за курку купила, (2)
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина гребінь
Та купила козакові кремінь,
Кремінь за гребінь купила, (2)
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина юпку
Та купила козакові губку,
Губку за юпку купила, (2)
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина сало
Та купила козаку кресало,
Кресало за сало купила, (2)
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина серце
Та купила козаку сидельце,
Сидельце за серце купила, (2)
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина намисто
Та ходила з козаком у місто,
В місто з козаком ходила, (2)
Вона його вірно любила.

9. Ой у полі три криниченьки

Ой у полі три криниченьки,
Любив козак три дівчиноньки:
Чорнявую та білявую, (2)
Третю руду та поганую.

Я чорняву від душі люблю,
До білявой залицяюся,
А з рудою препоганою (2)
Піду, мабуть, розпрощаюся.

Чи я тобі та й не казала,
Як стояла під світлицею:
“Не їдь, не їдь та й у Крим по сіль, (2)
Бо застанеш молодичею”.

“Любив тебе я дівчиною,
Любитиму й молодичею,
А ще буду хоч сім літ ждати, (2)
Поки станеш удовицею”.

Чи всі ж тії та сади цвітуть,
Що весною розвиваються,
Чи всі ж тії та й вінчаються, (2)
Що любляться та кохаються?

Половина тих садів цвіте,
Половина розвивається, —
Одна пара та вінчається, (2)
А другая розлучається.

10. Стоїть явір над водою

Стоїть явір над водою,
В воду похилився;
На козака пригодонька, (2)
Козак зажурився.

Не хилися, явороньку,
Ти ще зелененький;
Не журися, козаченьку, (2)
Ти ще молоденький.

Не рад явір хилитися —
Вода корінь мие;
Не рад козак журитися — (2)
Та серденько ниє.

Ой поїхав в Московщину
Та й там і загинув...
Свою милу дівчиноньку (2)
Навіки покинув.

Казав собі висипати
Високу могилу,
Казав собі посадити (2)
В головах калину.

Будуть пташки прилітати
Цвіт-калину їсти,
Будуть мені приносити (2)
Від милої вісти.

11. Ой на дворі метелиця

Ой на дворі метелиця,
Чому старий не жениться?
Нащо йому женитися,
Є у нього любка,
Є у нього сусідонька,
Сизая голубка.

Ой на дворі метелиця,
Чому старий не жениться?
Нащо йому женитися,
Нащо йому жінки,
Коли йому молодичі
Купують горілки.

12. Ой джигуне, джигуне

Ой джигуне, джигуне,
Який ти ледащо!
Ведуть тебе до пана, (2)
Сам не знаєш защо.

Тоді будеш знати,
Як будуть карати,
І на руки, і на ноги (2)
Диби накладати!

Ой на руки диби, диби,
На ноги дибиці,
Отож тобі, джигуне, (2)
Гарні молодичі!

Ой на руки диби, диби,
На ноги дибятя,
Будуть тобі, джигуне, (2)
Гарнії дівчата!

На вулиці не була,
Конопельки терла,
Не бачила джигуна, (2)
Мало що не вмерла.

15. Ой пряду, пряду

Ой пряду, пряду,
Спатоньки хочу...
Ой склоню я голівоньку
На білу постілоньку,
Може я засну.

А свекруха йде,
Як змія гуде:
"Сонливая-дрімливая,
До роботи лінивая,
Невістка моя!"

Ой пряду, пряду,
Спатоньки хочу...
Ой склоню я голівоньку
На білу постілоньку,
Може я засну.

А мій милий йде,
Як голуб гуде:
"Ой спи, мила-хорошая,
Пішла заміж молодая,
Не виспалася!"

16. За твої, дівчино

За твої, дівчино, личенька пишні,
За твої, дівчино, устонька-вишні,
Віддав би, любонько,
Моя голубонько,
Всі свої мрії колишні.

Мила, очі твої сині,
Незабудьки при долині.
Віддав би, любонько,
Моя голубонько,
Всі мої мрії колишні.

За твої, дівчино, чорнії брови,
За твою, дівчино, каплю любови,
Віддав би, любонько,
Моя голубонько,
Всі свої юні розмови.

Люба, очі твої сині,
Незабудьки при долині,
Віддав би, любонько,
Моя голубонько,
Всі свої юні розмови.

13. Ой у полі верба

Ой у полі верба,
Під вербою вода,
Гей, там дівчина (2)
Пізно воду брала,
Дівчина молода.

А що один під'їжджа,
На дівчину гука:
Гей, ти дівчино, (2)
Мила чорнобрива,
Напій же мені коня!"

На доріжку глядять,
Аж доріженька коптять.
Гей, там то ідуть (2)
Славні козаченьки
На конях вороних.

"Невеликий ти пан,
Та й напій собі сам,
Гей, рання роса, (2)
А дівчина боса,
Ніженьки зросить собі!"

І по світу блукав,
На Україні бував,
Гей, ще такої (2)
Гордої дівчини
У вічі не видав.

14. Ой чабане, чабане

Ой чабане, чабане,
Чабане, небоже,
Чом не ореш, чом не сієш? (2)
Пожаль ти сі Боже!

Як же ж мені сіяти,
Як мені орати,
А як мене заберуть, (2)
Хто буде збирати?

Не журися, чабане,
Якось воно буде, —
А як тебе заберуть, (2)
Позбирають люди!

Той за копу, той за дві,
Той за половину,
Позбирають чабанові (2)
Усю його ниву.

(Співається на ту саму мелодію що
"Ой джигуне, джигуне")

17. Сонце низенько, вечір близенько

Сонце низенько, вечір близенько!
Вийди до мене, моє серденько! (2)

Приспів:

Гай, гай, гай, гай, гай зелененький,
Та дівчата мене люблять, що я молоденький!
Очерет, осока, чорні брови в козака,
На те мати родила, щоб дівчина любила!

Ой вийди, вийди, та не барися,
Моє серденько, розвеселися! (2)

Приспів.

Через річеньку, через болото,
Подай рученьку, моє золото! (2)

Приспів.

Через річеньку, через биструю,
Подай рученьку, най поцілую! (2)

Приспів.

Ой там криниця під перелазом,
Вийдем, серденько, обое разом! (2)

Приспів.

18. Скажи, козаче, я хочу знати

Скажи, козаче, я хочу знати,
Чи прийдеш ввечір, я буду ждати,
Батька і неньки вдома не буде, (2)
Прийди, козаче, бо скучно буде.

Прийди, козаче, в темну нічку,
Підем обое над тую річку,
А у тій річці рибонька грає, (2)
Там присягав-есь, що я кохаєш.

Прийди, козаче, в білу днину,
Підем обое під ту калину,
Під ту калину в білу днину, (2)
Де присягався любить до згину.

19. Ой нагнувся дуб високий

Ой нагнувся дуб високий
Понад став,
Ой по тобі жаль глибокий
Позістав...

Ой дивлюся: дуб високий
Віти гне...
Чи часом тобі, кохана,
Жаль мене?

Жовкне, в'яне дуб високий
Тут, то там,
Ти далеко, світ широкий,
А я сам...

Листя в'яне, ворон криче,
Сірі дні...
Кажуть люди, що ти плачеш
По мені...

19. У сусіда хата біла

У сусіда хата біла,
У сусіда жінка мила,
А у мене ні хатинки, (2)
Нема щастя, нема жінки!

Всі сусіда вихваляють,
Всі сусіда поважають,
А я марно літа трачу, (2)
Один в світі — тільки плачу!

За сусідом молодиці,
За сусідом і вдовиці,
І дівчата поглядають, (2)
Всі сусіда поважають!

У сусіда хата біла,
У сусіда жінка мила,
Ніжки білі, невеличкі, (2)
Носить жовті черевички.

Сусід оре, сусід сіє,
У сусіда зеленіє,
А у мене не орано, (2)
І нічого не сіяно.

Устає вона раненько,
Прибереться чепурненько,
Обмете чистенько в хаті (2)
На припічку і в кімнаті.

20. Ой їхав я коло млина

Ой поїхав я до млина,
А там дівка, як калина,
Ум-та, ум-та, ум-та й дана,
А там дівка, як калина.

Не жаль мені того воза,
Якби-сь була дівка гожа,
Ум-та, ум-та, ум-та й дана,
Якби-сь була дівка гожа.

Я на неї задивився,
Візок мені поломився,
Ум-та, ум-та, ум-та й дана,
Візок мені поломився.

А то руда та й погана,
Візок мені поламала,
Ум-та, ум-та, ум-та й дана,
Візок мені поламала.

21. Заспіваймо пісню веселеньку

Заспіваймо пісню веселеньку
Про сусідку молоденьку,
Про сусідку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Ой сусідко, сусідко, сусідко,
Позич мені решітку, решітку:
Я си муки потрясу, потрясу, (2)
Завтра рано принесу, принесу.

Заспіваймо пісню веселеньку,
Про венгерку молоденьку,
Про венгерку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Ой венгерко, венгерко, венгерко,
Позич мені люстерко, люстерко,
Я си вуса підкручу, підкручу, (2)
Завтра вранці доручу, доручу.

Заспіваймо пісню веселеньку,
Про жіночку молоденьку,
Про жіночку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Маю жінку молоду, молоду,
Не пушу ї по воду, по воду:
Могла би ся втопити, втопити, (2)
Мусів би ся женити, женити.

22. Кину кужіль на полицю

Кину кужіль на полицю (2)
Сама вийду на вулицю.
Нехай миші кужіль трублять, (2)
Нехай мене хлопці люблять.

На городі сіно гребла, (2)
Черевички загубила,
Черевички загубила, (2)
Собі хлопців наманила.

Я нікого не любила, (2)
Тільки Петра та Данила,
Грицька, Стецька та Степана, (2)
Вийду заміж за Івана.

Полюбила гультая, (2)
Така доля моя!
Я думала — кучерявий, (2)
В його чуба нема!

23. Коломийка

Ой шуміла ліщинонька,
Як ся розвивала,
Ой плакала дівчинонька,
Як ся віддавала.

Ой не шуми, ліщинонько,
Та й не розвивайся,
Не плач, не плач, дівчинонько,
Та й не віддавайся.

24. Реве та стогне

Реве та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
Додолу верби гне високи, (2)
Горами хвилю підійма.

І блідий місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морі, (2)
То виринав, то потопав.

Ще треті півні не співали,
Ніхто ніде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались, (2)
Та ясен раз-у-раз скрипів.

25. Коломийки

Коломия, коломийка
Та й коломийочка,
Яка була її мати,
Така її дочка.

Коломийки заспівати,
Коломийки грати,
Але ж бо то коломийки
Добре танцювати.

Нема танцю на всім світі,
Як та коломийка,
Вона душу вириває
Із мого сердейка.

Як заграю, заспіваю,
Туга ізчезає,
Бо та наша коломийка
Таку силу має.

Заграйте ми, музиченьки,
Білими пальцями,
Най я собі погуляю
З чорними бровами.

Заграй но ми, музиченьку,
Заграй ми, заграй ми,
Ти, молода дівчинонько,
Співай ми, співай ми.

Як зачую коломийку,
Зачую, зачую,
Через тую коломийку,
Дома не ночую.

Коломийка, коломийка,
Та й коломийочка,
Кости би ся розспали,
Якби не сорочка.

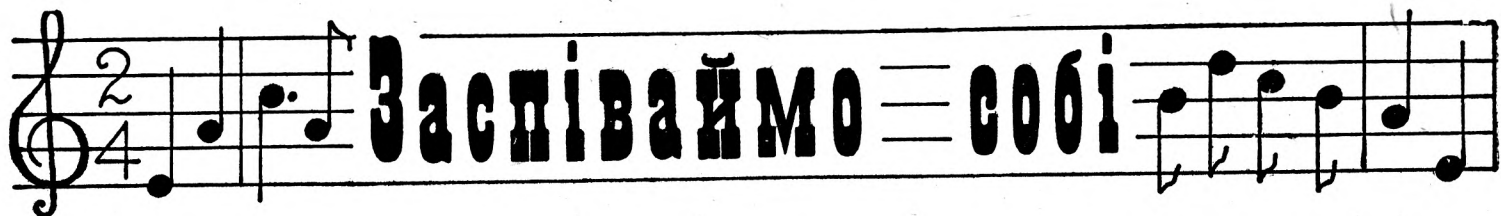
Ціна цього Аркуша

Один Аркуш	10 ц.
25 Аркушів	\$1.25
50 Аркушів	2.00
100 Аркушів	3.50
200 Аркушів	5.00

Замовлення висилати на адресу:

UKRAINIAN VOICE
Box 3626

Winnipeg 4, Man.

Аркуш 3

Проречисті тії читаю скрижали
Народних пісень. І надії і жалі
Свої тут народ положив у піснях...
Олена Пчілка.

Видання
„УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ”
Вінніпег, Манітоба

1. Розпрягайте, хлопці коні

Розпрягайте, хлопці, коні
Та лягайте спочивать,
А я піду в сад зелений, (2)
В сад криниченьку копать.

Копав, копав криниченьку
У вишневому саду...
Чи не прийде дівчинонька (2)
Рано-вранці по воду?

Вийшла, вийшла дівчинонька
В сад вишневий воду брать,
А за нею козаченько (2)
Веде коня напувать.

Просив, просив відеречка —
Вона йому не дала,
Дарив, дарив з руки перстень — (2)
Вона його не взяла.

Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе розгнівив:
Що я вчора ізвечора (2)
Із другою говорив.

Вона ростом невеличка,
Ще й літами молода,
Руса коса до пояса, (2)
В косі стрічка голуба.

Запрягайте, хлопці, коні,
Годі далі спочивать!
Гей поїдем в степ широкий
Слави, волі добувать!

2. Вечірній дзвін

Вечірній дзвін, вечірній дзвін,
Багато дум наводить він.

Про рідний край, де я розцвів,
Де щастя знав і де любив.

І як, прощавшись з ним один,
В останній раз там слухав дзвін.

(Після кожної строфки можна гомоніти
рефрен, або повторяти мелодію до слів:
“Бім-бам, бім-бам...”)

3. Ой під гаєм зелененьким

Ой під гаєм зелененьким
Брала вдова льон дрібненький,
Брала, брала, добирала, (2)
Та й так собі заспівала:

“Ой коби я мужа мала,
Я би його шанувала,
В кармазини убирала, 2)
Медом-вином напувала”.

А там Василь сіно косив,
Вітер голос му доносив,
Кинув косу на травоньку, (2)
А сам пішов додомоньку:

“Позволь, мати, вдову взяти,
Вдова буде шанувати,
В кармазини убирати, (2)
Медом-вином напувати”.

“Не позволю вдови взяти,
Вдова вміє чарувати,
Зчарувала мужа свого, (2)
Зчарує тя молодого”.

4. Одна гора високая

Одна гора високая, У цієї близенької
А другая низька... Воли поздиhaють,
Одна мила далекая, А в тієї далекої
А другая близька. Брівки не злиняють.

У цієї близенької У цієї близенької
Воли та корови, Рушник на кілочку,
А в тієї далекої А в тієї далекої
Та чорнії брови. Брови на шнурочку.

Ой я цюю близенькою
Людам подарую,
А до тої далекої
Пішки помандрую!

5. Козак од'їжджає

Козак од'їжджає,
Дівчинонька плаче:
“Куди їдеш, козаче?
Козаче-соколе, (2)
Візьми мене із собою
На країну далеку!”

“Дівчинонько мила,
Що ж будеш робити
На країні далекій?”
“Буду хусту прати, (2)
Зеленее жито жати
На країні далекій!”

“Дівчинонько мила,
Що ж будеш ти їсти
На країні далекій?”
“Сухарі з водою, (2)
Аби, серце, із тобою
На країні далекій!”

“Дівчинонько мила,
Де ж будеш ти спати
На країні далекій?”
“В степу під вербою, (2)
Аби, серце, із тобою
На країні далекій!”

6. Їхав козак за Дунай

Їхав козак за Дунай,
Сказав: "Дівчино, прощай!
Ти, конику вороненький,
Неси та гуляй!"

Приспів:

Лучче було б, лучче було б не ходить,
Лучче було б, лучче було б не любити,
Лучче було б, лучче було б та й не знати,
Як тепер, як тепер забувають.

Вийшла, ручки заломивши
І тяженько заплакавши:
"Як ти мене покидаєш, —
Тільки подумай!"

Приспів...

"Білих ручок не ламай,
Ясних очей не стирай, —
Мене з війни із славою
К собі очитай!"

Приспів...

"Не хочу я нічого,
Тільки тебе одного,
Ти будь здоров, мій миленький,
А все пропадай!"

Приспів...

Постій, постій, козаче!
Твоя дівчина плаче,
Як ти ж її покидаєш, —
Тільки подумай!

Приспів...

Свиснув козак на коня:
"Оставайся здорова!
Як не згину, то вернуся
Через три роки!"

Приспів...

7. Понад тими гороньками

Понад тими гороньками
Сходить місяць з зіроньками,
А ще вище підлітає (2)
Сивий сокіл з вірлоньками.

Ой летить же він летить,
Та й крилоньками блудить,
Ой як тяжко на серденьку, (2)
Як хтось кого вірно любить.

8. Колись дівчино мила

Колись, дівчино мила,
А був це чудний час,
Як ще любов носила
Десь попід небо нас.
Ми мріяли, зідхали,
Кохання присягали,
А соловейко тьохкав,
Все тьох, тьох, тьох!

І був би я дівчину
Вірненько так кохав,
І був би я єдину
До серця пригортав,
І був би соловейко,
І був би малесенький
Нам на калині тьохкав
Все тьох, тьох, тьох!

Та десь війна взялася,
І ось який кінець:
Дівчина — віддалася,
Я — Січковий Стрілець.
Таке то в нас кохання,
Закляття, — сподівання,
Що в серденьку осталося
Лиш ох — ах — ох!

9. Ніч яка, Господи

Ніч яка, Господи, місячна, зоряна,
Видно, хоч голки збирай;
Вийди, кохана, працю зморена, (2)
Хоч на хвилиночку в гай!

Сядем укупочці тут під калиною,
І над панамі я пан!
Глянь, моя рибонько, — срібною хвилею (2)
Стелиться полем туман.

Став чарівний, ніби промінем всипаний,
Чи загадався, чи спить?
Гей на стрункій та високій осичині (2)
Листя пестливо тремтить.

Небо глибоке засіяне зорями,
Що то за Божа краса!
Зірки он миготять поміж тополями — (2)
Так одбиває роса.

Ти не лякайся, що свої ніженьки
Вмочиш в холодну росу,
Я ж тебе, вірна, аж до хатиньки (2)
Сам на руках однесу.

Та не лякайся, що змерзнеш, лебедонько,
Тепло — ні вітру, ні хмар,
Я пригорну тебе до свого серденька, (2)
А воно палке, як жар.

10. Ой по горі, по горі

Ой по горі, по горі (2)
Вівчар вівці зганяє. (2)

Вівчар вівці зганяє (2)
Та на хлопців гукає. (2)

"Ой ви хлопці-молодці, (2)
Перекажіть дівоньці, (2)

Перекажіть дівоньці, (2)
Що в червоній плахтонці, (2)

Нехай мене та й не жде, (2)
Нехай собі заміж іде". (2)

11. Дівча в сінях стояло

Дівча в сінях стояло,
На козака моргало:
"Ти, козаче, ходи, (2)
Мене вірно люби,
Серце моє, серце моє!

Ой як мені ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе батько лихий, (2)
В тебе батько лихий,
Серце моє, серце моє!

Я батькові угоджу,
Я горілки націджу,
Таки серце ходи, (2)
Мене вірно люби,
Серце моє, серце моє!

Ой як мені ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе ворота скриплять,
В тебе ворота скриплять,
Серце моє, серце моє!

Я воротам пораджу,
Шматком сала помажу,
Таки серце ходи, (2)
Мене вірно люби,
Серце моє, серце моє!

Ой як мені ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе миші лихі, (2)
В тебе миші лихі,
Серце моє, серце моє!

Коли мишей боїшся,
На воротах повішся,
Ой згинь, пропади, (2)
Та до мене не ходи,
Трястя тобі, трястя тобі!

12. Ой п'є Байда

Ой п'є Байда мед-горілочку,
Та не день, не нічку, (2)
Та не годиничку.

Прийшов до нього цар турецький:
"Ой що ж ти робиш, (2)
Байдо молодецький?"

"Ой п'ю, царю, мед-горілочку,
Та не день, не нічку, (2)
Та не годиничку!"

"Покинь, Байдо, байдувати,
Сватай мою дочку (2)
Та йди царювати!"

"Твоя дочка — поганая,
Вся турецька віра — (2)
Віра проклятая".

"Візьміть Байду, ізв'яжіте
Та за ребро гаком, (2)
Гаком зачепіте!"

"Дозволь, царю, лучка взяти,
Тобі на вечерю (2)
Голубочка зняти!"

Ой як стрельнув Байда з лука
Та попав царя (2)
Поміж самі вуха,

А царицю — в потилицю,
А цареву дочку — (2)
В саму головочку.

"Тобі, царю, в землі гнити,
Байді молодому (2)
Мед-горілку пити!"

13. Верховино

Верховино, світку ти наш!
Гей, як у тебе тут мило!
Як ігри вод, пливе тут час,
Свобідно, шумно, весело.

Ой немає краю, краю (2)
Над ту Верховину!
Коби мені тут побути
Хоч одну годину!

З верха на верх, а з бору в бір
З легкою в серці думкою,
В чересі кріс, в руках топір,
Бує легінь тобою.

А я тое дівча люблю, (2)
Що біле як гуся,
Воно мене поцілує
Тільки притулюся!

Ей, що ми там Поділля-край!
Нам полонина — Поділля,
А бори — степ, ялиця — май,
А звіря голос — весілля!

Черемоше, Черемоше, (2)
Бистра твоя вода!
Дівчинонько з Верховини,
Гарна твоя врода!

14. В гаю зеленім раз зі мнов

В гаю зеленім раз зі мнов
Ягідки він збирав,
Святу відкрив мені любов,
Мене ягідков звав. (2)

Солодкий чар любовних слів,
Він в душу вляв мені,
Він перший раз сказав мені:
"Люба, люблю тебе!" (2)

Ой гаю, гаю, раю мій,
Що сталося мені,
В душі тих слів чарівний спів
Дзвенить ми в день і в сні. (2)

А в кожному слові мов живе,
Любляче серце б'є,
Немов хтось вічно кличе все:
"Люба, люблю тебе!" (2)

15. Ой ти знав, нащо брав

Ой ти знав, нащо брав
Міщаночку з міста!
Я не їла й не їстиму (2)
Гречаного тіста!

Ой ти знав, нащо брав
Мене, невеличку!
Мене мати годувала, (2)
Як перепеличку!

Ой ти знав, нащо брав —
Я не вмію жати!
Напни мені холодошок, (2)
Я буду лежати!

Ой ти знав, нащо брав —
Не вмію й косити:
Як не стане свого хліба, (2)
Підемо просити!

16. Стоїть гора високая

Стоїть гора високая,
Попід горою гай,
Зелений гай, густесенький, (2)
Неначе справді рай!

Під гаєм в'ється річенька,
Як скло, вода блищить,
Долиною зеленою (2)
Кудись вона біжить.

Край берега у затишку
Прив'язані човни,
Там три верби схилилися, (2)
Мов журяться вони,

Що прийде красне літечко,
Повіють холода,
Осіплеться з них листячко (2)
І понесе вода.

Журюся й я над річкою...
Біжить вона, шумить,
А в мене бідне серденько (2)
І мліє, і болить.

До тебе, люба річенько,
Ще вернеться весна,
А молодість не вернеться, (2)
Не вернеться вона!...

17. Ой казала мені мати

Ой казала мені мати,
Ще й наказувала,
Щоб я хлопців у садочок
Не принаджувала!
Ой мамо, мамо, мамо, (2)
Не принаджувала!

Ой післала мене мати
До криниченьки:
Ой принеси мені, доню,
Та водиченьки!
Ой мамо, мамо, мамо, (2)
Та водиченьки!

Ой пішла я до криниці,
Забарилася,
З козаченьком молоденьким
Зговорилася.
Ой мамо, мамо, мамо, (2)
Зговорилася!

Простояла з козаченьком
Цілу ніченьку,
Та помяла фартушину
Ще й новісіньку!
Ой мамо, мамо, мамо, (2)
Ще й новісіньку!

18. Ой ти, гарний Семене

"Ой ти, гарний Семене,
Прийди, сядь коло мене,
І корова в мене є, (2)
Сватай мене, Семене!"

"Нащо мені та корова,
Коли-сь сама, як ворона,
Я си возьму в одній льолі, (2)
Коб лиш була до любови!"

"Ой ти, гарний Семене,
Прийди, сядь коло мене,
І спідниця в мене є, (2)
Сватай мене, Семене!"

"Нащо мені та спідниця,
Коли-сь сама як мазниця,
Я си возьму в одній льолі, (2)
Коб лиш була до любови!"

"Ой ти, гарний Семене,
Прийди, сядь коло мене,
І талари в мене є, (2)
Сватай мене, Семене!"

"Кажеш, гроші в тебе є,
Ах ти, серденько мое,
Чорнобривко ти моя, (2)
Прийду сватать тебе я!"

20. Гриць мене, моя мати

Гриць мене, моя мати,
Гриць мене полюбив,
Гриць мені, моя мати,
Черевички купив.

Купив мені черевички
За цілого п'ятака,
Щоб я зранку до вечора
Вибивала тропака.

Очеретом качки гнала,
Спотикнулась та й упала,
За те мене мати била,
Щоб я хлопців не любила.

Ой я хлопців не любила,
Тільки Петра та Данила,
Грицька, Федька та Івана,
Марка, Стецька та Романа.

21. Чи се тая криниченька, що я воду брав?

Чи се тая криниченька, що я воду брав?
Чи се тая дівчинонька, що я ї кохав?

Приспів:

Ой жаль, жаль, жаль (2)
В серці буде,
Візьмуть її люди,
Моя не буде.

Вже до тої криниченьки стежки заросли,
Вже до мої дівчиноньки старости прийшли.

Приспів.

Уже з тої криниченьки орли воду п'ють,
Та вже ж мою дівчиноньку до шлюбу ведуть.

Приспів.

Один веде за рученьку, другий за рукав,
А мені ся серце крає, любив та не взяв.

Приспів.

22. Очерет лугом гуде

Очерет лугом гуде,
Сова лужком бродє,
Піднімає свої крильця, (2)
Виглядає чорнобривця.

Чорнобривець іде,
На добрий день несе:
"Як ся маєш, моя мила, (2)
Бо ти серце мое!"

Бо ти серце мое,
Бо ти любиш мене,
Бо ти любиш мене (2)
І ти підеш за мене."

"Я не серце твоє,
Я не люблю тебе,
Я не люблю тебе (2)
І не підю за тебе!"

В тебе стан як у баби,
В тебе очі, як у жаби,
Руки, ноги, як у рака, (2)
А сам рудий, як собака.

Ні тонкий ти, ні високий,
І без носа, кривобокий,
Ще й без верхньої губи, (2)
Як цілуєш, видно зуби."

23. Бодай ся когут знудив

Бодай ся когут знудив,
Що мене рано збудив,
Малая нічка, мала,
Я ще ся не виспала.

Причини, Боже, ночі,
На мої чорні очі,
Причини ще й другу,
На мене молодую.

Казала мені мати
Зелене жито жати,
А я жита не жала,
В борозонці лежала.

Казала мені мати
З хлопцями погуляти,
Погуляй собі, доню,
Я тобі не бороню.

А я собі гуляю,
Як рибка по Дунаю,
Як рибка з окунцями,
Я молода з хлопцями.

24. Коломийки

Ой із гори на долину
Поволеньки я йду,
Щось ми мила поробила,
Додому не зайду.

**

Колисьмо ся не пібрали,
То покумаймо ся,
Щоб не було серцю жалю,
Що любилисьмо ся.

**

Ой зриваю руту в гаю,
Та й рожу, та й рожу,
Любить тебе не гадаю,
Забути не можу.

Любить тебе не гадаю,
Ти не моя мила,
А забути сил не маю,
Доле нещаслива.

**

Не палила, не варила,
На припічку жар, жар,
Як піду я з того села,
Комусь буде жаль, жаль.

Не палила, не варила,
На припічку попід,
Як піду я з того села,
Зостанеться сокіл.

Не палила, не варила,
На припічку каша,
Прощавайте, сусідоньки,
Тепер я не ваша.

**

Через сад виноград,
Туди я ходила,
Та не дав мені Бог,
Кого я любила.

Та не дав мені Бог,
Кого я кохала,
Чи за той перебір,
Що перебирала.

Посію я м'яту-руту
Поміж берегами,
Тяжко мені в світі жити
Поміж ворогами.

Ой брехали вороженьки,
Як настало літо, —
Була правда і неправда,
Було розмаїто.

Ой брехали вороженьки,
Як настала зима,
Вже ся тепер довідали,
Що я ніц не винна.

Брешіть, брешіть, вороженьки,
Най вам буде трястя,
А ми, серце, кохаймося,
Дай нам, Боже, щастя!

Ціна цього Аркуша

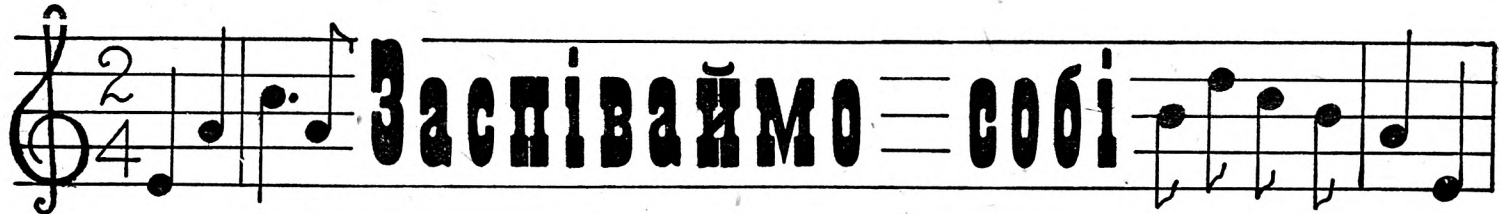
Один Аркуш	10 ц.
25 Аркушів	\$1.25
50 Аркушів	2.00
100 Аркушів	3.50
200 Аркушів	5.00

Замовлення висилати на адресу:

UKRAINIAN VOICE

Box 3626

Winnipeg 4, Man.

Аркуш 4

О пісню блаженна! О пісню крилата!
Несись над землею, дзвени і зови
До світу, до сонця із темряви брата,
Найдо у серці йому оживи!
М. Чернявський.

Видання
„УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ”
Вінніпег, Манітоба

1. На поточку-м прала

Помірно

На поточку-м прала,
На вербочку-м клала,
Поможи ми, пане Боже,
Що-м собі думала. (2)

Я діда честую,
Честовати мушу,
Поможи ми, пане Боже,
Вирви з діда душу. (2)

Я собі думала
Хлопця молодого,
А мене оддали
За діда старого. (2)

Вирви з діда душу
Та й завісь на грушу,
Аби старим знати
Єк молоду брати. (2)

Єк ми оддавали,
То так ми казали:
“Аби-с, моя доню,
Діда честовала” (2)

На поточку-м прала,
На вербочку-м клала
Поможи ми, пане Боже,
Що-м собі думала. (2)

2. Човник хитається серед води

Човник хитається серед води,
Плеще об хвилю весло,
В місячнім сяйві біліють сади,
Мріє далеко село.
Люба дівчино, прийди, прийди, (2)
Забудем денне зло!

Човник хитається серед води,
Тільки одні комиші,
З вітром шуткуючи на всі лади,
Ворушать тишу тиші.
Люба дівчино, прийди, прийди, (2)
Дати розраду душі!

3. Ой дівчина горлиця

Ой дівчина, горлиця, А цур же тій горлиці,
До козака горнеться, Коли лихо коїться:
А козак, як орел, (2) Краще мила та — (2)
Як побачив, так і вмер. Звеселить козака.

Ой дівчата, зрадоньки,
Нема у вас правдоньки,
А у тій чарині, (2)
Уся правда на дні!

4. Коломийка

Стоїть явір над водою,
Хитає собою,
Чи ти тужиш так за мною,
Як я за тобою.

Звідси гора, звідти друга,
Посеред долина,
Межи тими гороньками
Любая дівчина.

Чи ти тужиш так за мною,
Як я за тобою,
Ми тоді ся розійдемо,
Як рибка з водою.

Треба гори розкопати,
Долину зрівнати,
Щоби ми ся було видно
До милої хати.

О Canada!

O Canada! Our home and native land,
True patriot love in all thy sons command,
With glowing hearts we see thee rise,
The true North strong and free,
And stand on guard, O Canada,
We stand on guard for thee!

Chorus

O Canada! Glorious and free!
O Canada! We stand on guard for thee!
O Canada! We stand on guard for thee!

5. Видиш, брате мій

Видиш, брате мій,
Товаришу мій,
Відлітають сірим шнурком (2)
Журавлі в вирій.

Кличуть: кру! кру! кру!
В чужині умру,
Заки море перелечу,
Крилонька зітру. (2)

Мерехтять в очах
Безконечний шлях,
Гине, гине в синіх хмарах (2)
Слід по журавлях.

Кличуть: кру! кру! кру!
В чужині умру,
Заки море перелечу,
Крилонька зітру. (2)

6. Вітер, вітер коло хати

Швидко

Вітер, вітер коло хати,
Не хочеться мені спати:
Я не всиджу, я не влежу,
Розкидаю всю одежу.

Терен, терен, та не хміль,
Прийшов милий... та не мій,
Душу мою пориває:
Казав — прийду, та й немає!

Ой як я сплю — милий сниться,
Душа ж моя веселиться,
Прокинуся, аж немає...
Аж серденько завмирає!

7. Ой зацвіли сади білі...

Ой зацвіли сади білі на Поділлі,
Ой поїхав на війноньку хлопець милий,
Як ішов то дав дівчині синю чічку, (2)
А пішов, пропав навіки, — камінь в річку.

Сади цвітуть, сади цвітуть, процвітають,
Козаченьки із походу не вертають,
Як пішов то дав дівчині синю чічку, (2)
А пішов, пропав навіки, — камінь в річку.

Ой зів'яли сади білі на Поділлі,
Не вертає штири роки хлопець милий,
Як ішов то дав дівчині синю чічку, (2)
А пішов, пропав навіки, — камінь в річку.

8. Сумківський гімн

Сумківці, Сумківці, ставаймо в ряди,
Нас поклик до праці взиває,
В здоровому тілі — здорова душа,
Де сила, там воля витає.

Приспів (співається два рази):

Як славно бувало козацькі сини
Боролись до смерти, загину.
Боротись будемо, Сумківці, всі ми,
За нашу святу Україну!

Приспів.

Лети же, Сумківче, далеко в степи,
У гори, дуги та лимани.
Прапор наш Сумківський високо неси,
Під ним хай народ вільний стане!

Приспів.

Разом же, Сумківці, ставаймо в ряди,
У бій за прапор той, гей сміло,
До праці для Неньки у вічні часи
Несімо все душу і тіло.

Приспів.

9. Чумарочка рябесенька

Чумарочка рябесенька,
Пригортаюсь злегесенька...
Отой мене пече-ріже,
Що не люблю, в вічі лізе,
Той мене порива, (2)
Кого люблю, та й нема!

На тарілці два лини,
Прийди, серце, прилини!
Прийди, серце, прилини, (2)
До серденька пригорни!

Було в мене трое перснів,
Та й всі розкотились...
Було в мене три женихи, (2)
Та всі показалися.

Один оженився,
Другий утопився,
А третього чорти взяли, (2)
Щоб не волочився!

“Ой не ходи по льоду,
Бо завалишся!
Чи ти ж мене вірно любиш, (2)
Чи лише чванишся?”

“Як я тебе не люблю,
Скарай мене, Боже!
Буду тебе цілувати, (2)
Поки сон ізможе!”

І націлувався,
І намиливався,
Як у саду соловейко (2)
Та й нащібетався.

10. Ой у полі могила

Ой у полі могила
З вітром говорила:
“Повій, вітре буйнесенький, (2)
Щоб я не чорніла!

Щоб я не чорніла!
Щоб я не марніла,
Щоб по мені трава росла (2)
Та ще й зеленіла!”

І вітер не віє,
І сонце не гріє,
Тільки в степу при дорозі (2)
Трава зеленіє.

Ой у степу річка,
Через річку кладка...
Не покидай, козаченьку, (2)
Рідненького батька!

Як батька покинеш —
Сам марно загинеш,
Річенькою бистренькою
За Дунай запланеш.

11. Дівчино, рибчино, подай же ручину

Дівчино, рибчино,
Подай же ручину,
Подай же другу
Най поцілую
Білу рученьку,
Устенька гожі,
Як тії рожі,
Поцілуй — в серці
Біль заворожить.

“І ручку подала б,
І поцілувала б,
Та ну ж, хто чатує,
Поцілуй вчує,
Піде обмовонька
Зараз лукава,
Піде неслава,
Що ж би матуся
На се сказала?”

“Не бійся, миленька,
Хоч нічка видненька,
І місяць хоч світить,
Він не помітить.
Ясні зірненьки
Лягають спати.
Хто ж буде знати?
Дай же устенька
Поцілувати.

12. Ой не спиться й не лежиться

Ой не спиться й не лежиться,
І сон мене не бере...
Пішов би я до дівчини, (2)
Та не знаю де живе.

Попросив би товариша,
Нехай мене одведе,
Так товариш краший мене — (2)
Він дівчину одбере.

Світи, світи, місяченьку,
І ти, ясна зоря,
Та й просвіти доріженьку (2)
Аж до милої двора!

13. Ой не світи, місяченьку

Ой не світи, місяченьку,
Не світи нікому,
Тільки мому миленькому,
Як іде додому. (2)

Ой, місяцю, місяченьку,
І ти зоре ясна,
Засвіти там на подвір'ю,
Де дівчина красна. (2)

Ой місяцю, місяченьку,
Та й зайди за гору,
Най я собі з своїм милим
Трохи поговору. (2)

14. Заграй ти, цигане старий

Заграй ти, цигане старий,
Такої, як гадаю,
І грошей дам, вина теж дам
І всего, що лиш маю.

Бо лютий біль оттут горить
І груди розпирає,
А бідне серце так болить,
Що гине, умирає.

Заграй, старий, оттую піснь,
Що то колись співала
Старенька ненька, як мене
В колисці колисала.

Чаруй мені минулі дні,
Літа ті молодії,
Прегарні золотії сні,
Той рай і ті надії...

Чаруй, старий! Як потечуть
Дві сльози по личеньку,
То легше стане на душі
І легше на серденьку.

15. Ой гиля-гиля

Ой гиля-гиля,
Гусоньки, на став!
Добри вечір, дівчино, (2)
Бо я ще не спав!

Ой не спав, не спав,
Не буду й спати!
Дай же мені, дівчино, (2)
Повечеряти!

Я ж не топила,
Я ж не варила,
А йшла по водиченьку, (2)
Відра побила.

Я ж не побила, —
Постановила,
З гори покотились та й (2)
Самі побились.

В мене вечерея —
Рибка печена,
Не для тебе, серденько, (2)
Приготовлена.

16. Тече річка невеличка

Тече річка невеличка
З вишневого саду,
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.

Гей, гей, гей, гей,
Гей, гей, гей, гей!
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.

“Порадь мене, дівчинонько,
Що мені робити,
Ой чи мені женитися,
Чи на тебе ждати?”

Гей, гей, гей, гей!
Гей, гей, гей, гей, гей!
Ой чи мені женитися,
Чи на тебе ждати?

“Ой я тобі, козаченьку,
Раджу і не раджу,
Я з тобою вечір стою,
На іншого важу.”

Гей, гей, гей, гей!
Гей, гей, гей, гей, гей!
Я з тобою вечір стою,
На іншого важу.

17. Дощик, дощик...

Дощик, дощик
Капає дрібненько...
Я ж думала, я ж гадала — (2)
Запорожець, ненько!

Коли б знала, коли б знала,
Відкіль виглядати,
То б найняла, заставила (2)
Стежку промітати.

Аж він іде, аж він іде,
Ступає дрібненько, —
Тож то милий, тож то любий (2)
Дивіться, ненько!

Дощик, дощик
Аж із стріхи капотить...
Розсердився мій миленький, (2)
Аж ногами тупотить.

Розсердився, розгнівався
Мій милий на мене,
А як гляне — серце в'яне (2)
І в його, і в мене.

18. Зароди, Господи...

Зароди, Господи, пшениці-жита!
Сотвори, Господи, многая літа!
Від кінця до кінця (2)
Пиймо, браття, до денця,
Сотвори, Господи, многая літа!

19. Гуляв чумак на риночку

Гуляв чумак на риночку,
Та й пив чумак горілочку...
Пропив воли, пропив вози, (2)
Пропив ярма, ще й загози —
Все своє добро.

Прокинувся чумак вранці
Та полапав у гаманці,
Всі кишені вивертає, (2)
Аж там грошей вже чорт має —
Нізащо гулять.

Прийшов чумак до шинкарки:
Всип, шинкарко, хоч півкварти!”
Шинкарочка згорда дметься, (2)
Ще й з чумаченька сміється,
Що чумак дурак.

Скинув чумак жупанину:
“Сип, шинкарко, четвертину!”
“Ой не всиплю четвертину, (2)
Добудь грошей хоч з полтину
Тоді пий, гуляй!”

“Ой піду я у Молдаву,
Та й сім років погорюю;
Та й сім років погорюю, (2)
Воли й вози покуюю,
Знов буду чумак!”

20. Віс вітер, віс буйний

Віс вітер, віс буйний,
Дуби нагинає,
Сидить козак на могилі (2)
Та й вітра питає:

“Скажи, вітре, скажи, буйний,
Де козацька доля?
Де фортуна, де надія, (2)
Де слава і воля?”

Йому вітер одвічає:
“Знаю, — каже, — знаю,
Твоя доля козацька (2)
В далекому краю”.

19. У сусіда хата біла

У сусіда хата біла,
У сусіда жінка мила,
А у мене ні хатинки, (2)
Нема щастя, нема жінки!

Всі сусіда вихваляють,
Всі сусіда поважають,
А я марно літа трачу, (2)
Один в світі — тільки плачу!

За сусідом молодиці,
За сусідом і вдовиці,
І дівчата поглядають, (2)
Всі сусіда поважають!

У сусіда хата біла,
У сусіда жінка мила,
Ніжки білі, невеличкі, (2)
Носить жовті черевички.

Сусід оре, сусід сіє,
У сусіда зеленіє,
А у мене не орано, (2)
І нічого не сіяно.

Устає вона раненько,
Прибереться чепурненько,
Обмете чистенько в хаті (2)
На припічку і в кімнаті.

20. Ой їхав я коло млина

Ой поїхав я до млина,
А там дівка, як калина,
Ум-та, ум-та, ум-та й дана,
А там дівка, як калина.

Не жаль мені того воза,
Якби-сь була дівка гожа,
Ум-та, ум-та, ум-та й дана,
Якби-сь була дівка гожа.

Я на неї задивився,
Візок мені поломився,
Ум-та, ум-та, ум-та й дана,
Візок мені поломився.

А то руда та й погана,
Візок мені поламала,
Ум-та, ум-та, ум-та й дана,
Візок мені поламала.

21. Заспіваймо пісню веселеньку

Заспіваймо пісню веселеньку
Про сусідку молоденьку,
Про сусідку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Ой сусідко, сусідко, сусідко,
Позич мені решітку, решітку:
Я си муки потрясу, потрясу, (2)
Завтра рано принесу, принесу.

Заспіваймо пісню веселеньку,
Про венгерку молоденьку,
Про венгерку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Ой венгерко, венгерко, венгерко,
Позич мені люстерко, люстерко,
Я си вуса підкручу, підкручу, (2)
Завтра вранці доручу, доручу.

Заспіваймо пісню веселеньку,
Про жіночку молоденьку,
Про жіночку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Маю жінку молоду, молоду,
Не пущу ї по воду, по воду:
Могла би ся втопити, втопити, (2)
Мусів би ся женити, женити.

22. Кину кужіль на полицю

Кину кужіль на полицю (2)
Сама вийду на вулицю.
Нехай миші кужіль трублять, (2)
Нехай мене хлопці люблять.

На городі сіно гребла, (2)
Черевички загубила,
Черевички загубила, (2)
Собі хлопців наманила.

Я нікого не любила, (2)
Тільки Петра та Данила,
Грицька, Стецька та Степана, (2)
Вийду заміж за Івана.

Полюбила гультая, (2)
Така доля моя!
Я думала — кучерявий, (2)
В його чуба нема!

23. Коломийка

Ой шуміла ліщинонька,
Як ся розвивала,
Ой плакала дівчинонька,
Як ся віддавала.

Ой не шуми, ліщинонько,
Та й не розвивайся,
Не плач, не плач, дівчинонько,
Та й не віддавайся.

24. Реве та стогне

Реве та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
Додолю верби гне високі, (2)
Горами хвилю підійма.

І блідий місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морі, (2)
То виринав, то потопав.

Ще треті півні не співали,
Ніхто ніде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались, (2)
Та ясен раз-у-раз скрипів.

25. Коломийки

Коломия, коломийка
Та й коломийочка,
Яка була її мати,
Така її дочка.

Коломийки заспівати,
Коломийки грати,
Але ж бо то коломийки
Добре танцювати.

Нема танцю на всім світі,
Як та коломийка,
Вона душу вириває
Із мого сердейка.

Як заграю, заспіваю,
Туга ізчезає,
Бо та наша коломийка
Таку силу має.

Заграйте ми, музиченьки,
Білими пальцями,
Най я собі погуляю
З чорними бровами.

Заграй но ми, музиченьку,
Заграй ми, заграй ми,
Ти, молода дівчинонько,
Співай ми, співай ми.

Як зачую коломийку,
Зачую, зачую,
Через ту коломийку,
Дома не ночую.

Коломийка, коломийка,
Та й коломийочка,
Кости би ся розсипали,
Якби не сорочка.

Ціна цього Аркуша

Один Аркуш	10 ц.
25 Аркушів	\$1.25
50 Аркушів	2.00
100 Аркушів	3.50
200 Аркушів	5.00

Замовлення висилати на адресу:
U K R A I N I A N V O I C E
Box 3626
Winnipeg 4, Man.